

Fény a sötétben

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Zsoltárok 119:105, 116, 130, 133, 160;
Példabeszédek 16:25; 23:23; János 8:44;
Apostolok cselekedetei 20:27-32; 2Korinthus 4:3-6;
2Thesszalónika 2:7-12

„Jézus pedig azt mondta nekik: még egy kevés ideig közöttetek van a világosság. Járjatok, amíg világosságotok van, hogy a sötétség el ne borítson titeket, mert aki a sötétségben jár, nem tudja, hova megy” (Jn 12:35, ÚRK).

A Biblia utolsó irata, *A jelenések könyve* az ördögöt sárkányként és kígyóként ábrázolja (Jel 12:9). Azért sárkány, mert el akarja pusztítani Isten népét, és kígyó, mert minden ravaszságát a megtévesztésre használja. A Krisztus halála utáni évszázadokban a Római Birodalomban ezeket kínozták meg, vetettek oroszlánok elé és égettek el máglyán azért, mert nem voltak hajlandóak az ő „isteneiket” imádni. A kegyetlen büntetések dacára is sokan hűségesek maradtak, az evangélium tovább terjedt, az egyház pedig növekedett. Sátán emiatt változtatott a stratégiáján. Pogányok sokaságát keresztelték meg anélkül, hogy a Biblia igazságára megfelelően megtanították volna őket. Özönlött az egyházba a tévtanítás, amikor a vezetők népszerű szokásokkal egyesítették a Szentírás igazságait. A 4-5. század a kompromisszum kora volt, mert az egyházi főemberek pogány szokásokkal vegyítették a keresztény tanításokat. Isten viszont továbbra is népével volt, még a legnehezebb időszakokban is. Rátaláltak Jézusra, aki „*az út, az igazság és az élet*” (Jn 14:6), és a Szentlélek hatalma által szilárdan megálltak, noha óriási nyomás nehezedett rájuk, hogy feladják lelkiismereti meggyőződéseiket. Hűek maradtak az Úrnak a Szentírásban kinyilatkoztatott akaratához, rendületlenül kiálltak az Ige igazsága mellett a nyílt vagy burkolt kényszerítések ellenére is.

Az e heti tanulmánnyal olvassuk el A nagy küzdelem 3. fejezetét!

MEGALKUVÁS: SÁTÁN RAVASZ STRATÉGIÁJA

Vessük össze Jn 8:44 és 14:6 verseit! A két igeszakasz alapján milyen különbséget veszünk észre Jézus és Sátán jelleme között?

Amit Jézus mond, az az igazság, mert tőle ered az igazság. Ez fakad a mindentudó, bölcsességgel, szeretettel teljes Isten szívéből. Ő a valóság és minden igazság forrása.

Ezzel ellentétben Sátán hazug, a hazugság atyja. Felkészült rá, hogy hazugságot, csalást, félrevezetést és az igazság eltorzítását felhasználva térítse el Isten népét. Becsapta Évát a kertben, amikor torz képet festett az igazságról, kételyt ébresztett benne, és szemrebbenés nélkül tagadta azt, amit Isten mondott. A gyümölcs elfogyasztását illetően egyértelműen meghazudtolta Isten szavát: „Bizony nem haltok meg” (1Móz 3:4). Az évszázadok során Sátán ezt a stratégiát alkalmazta. Aláássa az emberek bizalmát Isten Igéjében, szembehelyezkedik az Úr kinyilatkoztatott akaratával, elferdíti a Szentírást, és időnként, ha ezt véli előnyösnek, helytelenül idézi a Bibliát.

Mi a közös Péld 23:23, Jn 8:32 és 17:17 verseiben Isten Igéjének igazságával kapcsolatban? Mi a központi üzenetük?

„Sátán jól tudta, hogy az emberek a Szentírás fényében felismerhetik csálásait, és leküzdhetik hatalmát. A világ Megváltója is az Igével állt ellen Sátán támadásainak. Minden egyes támadásnál Krisztus feltartotta az örök igazság pajzsát, és így szólt: »Meg van írva.« Az ellenség minden egyes indítványával szemben az Ige bölcsessége és hatalma volt a válasz. Sátán úgy akarta megőrizni az emberek feletti hatalmát és megalapozni a pápai bitorló tekintélyt, hogy elzárta a Szentírás ismeretét az emberek elől. A Biblia Istent dicsóíti, és a véges embert az őt megillető helyre teszi, ezért Sátán a Biblia szent igazságait elhallgattatta és eltitkoltatta. A római egyház is ezt a taktikát követte. Évszázadokig megtiltotta a Biblia terjesztését. Az embereknek tilos volt a Szentírást olvasni vagy házukban tartani. Elvtelen papok és főpapok úgy magyarázták tanításait, hogy állításait alátámaszák velük. Így történt, hogy a pápát majdnem mindenki Isten földi helytartójának ismerte el, akinek hatalma van az egyház és az állam felett” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 45. o.).

Beszélgessünk arról, hogy Sátán ma milyen úton-módon igyekszik eltorzítani vagy félremagyarázni Isten Igéjét!

GONOSZ FARKASOK

ApCsel 20:27-32 verseiben Pál apostol konkrétan mire figyelmeztette az efezusi gyülekezet vezetőit a hittől való eltéréssel kapcsolatban?

Tanácsaival Pál fel akarta készíteni az egyházat a közelgő veszélyre. Ebben a szakaszban arról írt, ami leginkább aggodalommal töltötte el.

„...ragadozó farkasok jönnek közétek, akik nem kímélik a nyáját” (ApCsel 20:29, ÚRK). Másképp mondva, a hívők ádáz üldözésre számíthatnak az egyházon belül.

Az apostol kifejezte azt is, hogy még mi aggasztja: „Sőt közületek is támadnak férfiak, akik fonák dolgokat beszélnek, hogy maguk után vonják a tanítványokat” (ApCsel 20:30, ÚRK). Tévtanítások jutnak be az egyházba. Hamis tantételek kerülnek az Istentől származó igazságok helyére, elterjedté válnak a pogány szokások. A 4-5. században a keresztény egyházban burkolt módon teret nyertek a tanbeli engedelmények, amit valószínűleg a misszió támogatásával igazoltak. Azonban ennek az lett a rettenetes következménye, hogy eltávolodtak Isten Igéjének igazságaitól.

Mit ír Pál apostol a közelgő hitehagyásról 2Thessz 2:7-12 szakaszában? Milyen jellemzőkre kellett figyelniük a hívőknek?

Sokatmondó Pál megjegyzése, miszerint „Működik ugyan már a törvényszegés titkos bűne” (2Thessz 2:7). Már Pál idejében megkezdődött a fokozatos eltérés Isten Igéjének igazságától az Isten törvényének való engedelmesség tekintetében. A későbbi századokban pedig a távolodás egyre kiszélesedett.

A második parancsolattal ellentétben behozták a bálványokat a keresztény istentiszteletbe. Évezredekken át minden pogány vallásban kiemelt, fő helye volt a bálványoknak. Az egyházhoz csatlakozó pogányok számára úgy akarták elfogadhatóbbá tenni a kereszténységet, hogy a pogány istenségeket átnevezték szentekké. A vasárnapot, a napisten imádatának a napját fokozatosan átvették a keresztény istentisztelet napjaként, a feltámadás tiszteletére. Még most is ez a Szentírás által nem szentesített, hamis istentiszteleti nap a legelterjedtebb.

Ma milyen kompromisszumok jelennek meg az egyházban? Ami pedig még fontosabb, hogy talán te magad milyen téren engedsz a hitelvéből? Előfordulhat, hogy időnként keveredik az igazság a tévedéssel?

AZ IGE VÉDELME ALATT

Vessük össze Jn 17:15-17 és ApCsel 20:32 verseit! Mit tanácsol Jézus és Pál apostol, hogy védelmet élvezzünk Sátán megtévesztéseivel szemben?

A Biblia Isten akaratának tévedhetetlen kinyilatkoztatása, elénk állítja az emberiség megváltására vonatkozó mennyei tervet. „*A teljes írás Istentől ihletett és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre*” (2Tim 3:16). Vagyis az egész Szentírást Isten ihlette, nem csak bizonyos részeit, és azt sem mondhatjuk, hogy egyes részeit jobban, mint a többi. Az egész Bibliát Isten Igéjeként kell elfogadnunk, máskülönben szélesre tárul előttünk a megtévesztés ajtaja.

A Biblia a nagy küzdelem fényében egyértelműen bemutatja Isten végtelen szeretetét. Leleplezi a sátáni csalásokat, rámutat félrevezetéseire. Az ördög gyűlöli Isten Igéjét, évszázadokon át mindent megtett, hogy lerontsa hatását. Hiszen mit tudnánk a megváltási tervről a Biblia nélkül? Egyáltalán mennyit értenénk meg Jézus születéséből, életéből, tanításaiból és szolgálataiból? A Szentírás nélkül vajon lenne akár csak halvány fogalmunk is Krisztus áldozatának hatalmas voltáról, feltámadásának dicsőségéről, mennybemenetelének erejéről és visszatérésének fenségéről? Isten Igéje bemutatja, tanítja és kiemeli mindezeket a meghatározó igazságokat. A Biblia, csakis a Biblia minden szent igazság megértésének legfőbb zsinórmértéke. Tehát küzdenünk kell a tekintélyet aláásó és ihletettséget megkérdőjelező mindenféle próbálkozás ellen, még azoké ellen is, akik állítólag nagyon szeretik, de kételyeket vetnek fel vele szemben, akár csak burkoltan is. Tragikus, hogy különösen a modern gondolkodás hatására sok teológus és keresztény leginkább a Szentírás emberi oldalára összpontosít, így a Bibliát nem Isten Igéjének, hanem emberi szónak tekintik. Érvelésük szerint *királyok, pásztorok, halászok, papok, költők és mások szerzeménye, akik közzétették nézeteiket az Isten ismeretével és a róla, valamint a természetről, a valóságról alkotott felfogásról, a lehető legjobb módon, ahogyan azt az ő korukban és helyzetükben megérthették.*

Valóban? Ha ez igaz volna, vajon a 21. században élve figyelniük kellene arra, amit ezek az emberek gondoltak, az örökkévalóságra vonatkozó reménységünk alapjának kellene tekintenünk?

Egyáltalán nem!

A megváltási tervben mi a jelentősége Isten Igéjének?

A SZENTÍRÁSTÓL FÜGGETLEN EMBERI ÉRVELÉS

A Szentlélek a gondolatainkon keresztül munkálkodik bennünk. Hív, hogy kutassuk a világmindenség titkait. Találó megjegyzés: „Keresztényként nem fogjuk vissza a gondolatainkat a templom kapujában.” Viszont önmagában még a briliáns emberi értelem sem képes felfedezni a Szentírás isteni igazságait. Az igazság nem emberi nézet, hanem isteni kinyilatkoztatás.

Olvassuk el Bír 21:25, Péld 16:25 és Ézs 53:6 verseit! Mit tudhatunk meg belőlük Sátán félrevezető stratégiájáról?

Az ördögnek egyik legeredményesebb csalása, hogy elhiteti velünk: az emberi elme képes a Szentlélek segítségével és Isten Igéjének tanítása nélkül is megérteni Isten akaratát. Lehetnek olyan utak, amelyek helyesnek tűnnek számunkra, sőt egész kultúrák számára, Isten szemében azonban teljes egészében rosszak. Néhány éve a feleségemmel elhatároztuk, hogy kimegyünk az erdőbe a hotel mellett, ahol éjszakára megszálltunk. Általában igen jól tájékozodom. Amikor már vagy egy órája sétáltunk, több ösvényt is bejártunk, biztosra vettem, hogy különösebb nehézség nélkül megtalálom a visszavezető utat. Azonban hamarosan kiderült, hogy eltévedtünk. A nap hanyatlóban volt, én pedig a legrosszabtból tartottam. Szerencsére talákoztunk más kirándulókkal, akik ismerték az utat. Úgy 8 km-re távolodtunk el, viszont volt a közelben egy főút. Újdonsült ismerőseink autója a közelben parkolt, és felajánlották, hogy visszavisznek a szállóhoz. Különösen sokat jelentett nekünk, hogy olyanokkal talákoztunk, akik ismerték az utat, sőt még el is tudtak bennünket vinni. Isten nem hagyott minket magunkra a földről a mennybe vezető úton. A Szentlélek a figyelmünket a Szentírásra irányítja, az vezet hazafelé. Csakis Isten Igéjének fényében érthetjük jól, mi az igazság, mi a tévedés, helyes vagy helytelen, jó és rossz. Ami ellentétben áll Istennel és Igéjével, az tévedés, ami mindig veszélyes. Ami összhangban van Istennel, az igaz és jó. Milyen fontos, hogy Isten Igéje legyen számunkra a döntő az igazság és az erkölcs kérdéseiben!

Az emberi értelem miért nem képes felfedezni az isteni igazságot a Szentlélek segítségével nélkül? Beszéljessünk az emberi értelem és az isteni kinyilatkoztatás közötti kapcsolatról! Nézzük meg például Dániel 2. fejezetének prófeciáját, ami Babilon korától egészen a jövőig átível a világ történelmén! Hogyan hat az emberi gondolkodásra egy ilyen prófécia?

HARC AZ ELMÉERT

Olvassuk el 2Kor 4:3-6 szakaszát! Mit jelent az, hogy „*Akikben e világ istene megvakította a hitetlenek elméit*” (2Kor 4:4)? Hogyan vakul meg a szemük? Hogyan nyílik meg a szemük?

A szakaszban szereplő „elme” szó görögül *noema*, ami felfogást, értelmi képességet jelent. „A Krisztus és Sátán közötti harc az emberek gondolataiért dúló küzdelem (Róm 7:23, 25; 12:2; 2Kor 3:14; 11:3; Fil 2:5; 4:7-8). Sátán legfőbb tevékenysége, hogy elvakítja, elsötétíti az emberek elméjét. Akadályozza őket Isten Igéjének tanulmányozásában, az értelmi erőket megzavarja a test és a lélek túlhajszolásával, teljes mértékben leköti a gondolatokat e világ dolgaival, a büszkeségre, az önfelmagasztalásra hivatkozva” (*The SDA Bible Commentary*. 6. köt. 854. o.).

Az elveszettek ismeretei nem azért hiányosak, mert képtelenek volnának valamit megérteni, megtudni, hanem mert nem akarják. Sokaknak megvolt minden lehetősége az igazság megismerésére, de úgy döntöttek, hogy nem hisznek, Sátán pedig elvakította a szemüket. Sátán a sötétség országának ura. A Bibliakommentár még hozzáteszi: „Egyedül az evangélium által lehet leleplezni Sátán ördögi mesterkedéseit és csalásait, így láthatják meg az emberek a sötétségből a világosságba vezető utat” (i. m. 854. o.). Az Újszövetség üzenetének Jézus élete, halála és feltámadása a lényege. Jézus áll az evangélium és a teljes Szentírása középpontjában. Az egész Szentírás róla tesz bizonyosságot (Jn 5:39).

Hogyan mutatják be Jézust Jn 1:4, 5, 9 és 14 versei? Figyeljük meg különösen a 14. verset!

A keresztény egyház első évszázadaiban az újszövetségi hívők maradéktalanul elkötelezték magukat Krisztus mellett, aki fény volt számukra a sötétben. Kegyelme által megváltotta őket, ereje átalakította életüket és szeretete jelentette a hajtóerőt számukra. Krisztus iránti hűségüket még a halál sem törhette meg. Az evangélium fényében felismerték az ördög csalásait. Krisztusnak mindig voltak olyan emberei, férfiak és nők, akik kegyelme által bátran kiálltak igazságáért. Az első századokban Krisztus szeretetének, kegyelmének és igazságának fénye ragyogott a sötétben.

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: „Minden korban ugyanez a gyűlölködő, az igazsággal szemben álló lelkiület fűtötte Isten ellenségeit. De Isten szolgálainak ébereeknek és kitartóaknak kell lenniük. Krisztus szavai, amelyeket az első tanítványokhoz intézett, követőinek az idők végén is szólnak: »Amiket pedig néktek mondok, mindenkinek mondom: Vigyázzatok!« (Mk 13:37)» (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 51. o.).

Az Ige befolyásának gyengítésére Sátán más eszközöket alkalmaz a világ sok részén, különösen ott, ahol az emberek szabadon hozzáférnek a Bibliához. Az egyik sikeres fortély a különböző tudományos elgondolások, sőt a biblikus teológia terén hat, és pozíciójának elfogadása aláássa a bizalmat Isten Igéjében. Példának okáért noha *Dániel próféta könyve* saját meghatározása szerint több mint ötszáz évvel Krisztus előtt született, sok teológus a Kr. e. 2. század közepére datálja. Az érvelésük szerint akkor kellett keletkeznie, máskülönben a próféta pontosan meg tudta volna mondani a jövőt előre, ami lehetetlen. Ezért azt állítják, hogy a könyvet nem akkor írták, mint ami a könyvben szerepel, hanem évszázadokkal később. Sajnálatos módon ez csak egyike azoknak a hazugságoknak, amelyeket a modern teológia ránk akar erőltetni. És még szomorúbb, hogy sokan azért fogadják el ezt a téves állítást, mert végtére is teológusok tanítják. Nem csoda, hogy Pál így figyelmeztet: „Mindent vizsgáljatok meg, és ami jó, azt tartsátok meg” (1Thessz 5:21, ÚRK)!

BESZÉLJETEK RÓLA!

- 1)Ma Sátán milyen módszerekkel igyekszik burkoltan gyengíteni a Szentírás tekintélyét? Mesterkedései mennyiben hasonlítanak ahhoz, amivel régen próbálkozott?
- 2)Mi jelenti a legfőbb védelmet Isten Igéjének félremagyarázása ellen?
- 3)A jó és a rossz közötti nagy küzdelemben Sátán gonosznak akarja feltüntetni Istent, mintha önkényes zsarnok volna. Hogyan teszi ezt? Mi Isten válasza erre?
- 4)Péter apostol megerősíti: „*egyetlen prófétai szó sem támad saját magyarázatból*” (2Pt 1:20). Hogyan lehetünk biztosak abban, hogy nem ferdítjük el a Szentírás üzenetét a saját elgondolásunk alapján? Miért nagyobb ennek a veszélye, mint gondolnánk, tehát miért kell óvakodnunk ettől?

TÚRMEZEI ERZSÉBET: EMLÉKEZTETŐ

Nagyanyád csak levelet vár.
Kevéssel beéri, kevéssel.
És annyi titkos könnyet hullat,
ha napok múlnak, s írni késel.

Tipegő kisgyerek korodban
te mennyi kéréssel zaklattad!
Sietős dolgát hányszor hagyta
napjában félbe temiattad!

Kenyeret szelt, puha-fehéret...
kis karcolást csókkal hegesztett...
virrasztott lázas éjszakákon...
Most haja fehér, keze reszket,

s levelet vár: simogatását
néhány gyermeki, meleg szónak.
Ó, írj! Amit ma még megírhatsz,
Vigyázz, megírhatod-e holnap!